

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את יריחו, וכשהחזירוהו למקומו וכיון שניטבלו רגלי כהנים במים חזרו המים לאחוריהם, שנאמר: (יהושע ג) וכבאו נושאי הארון עד הירדן וגו' ויעמדו המים היורדים מלמעלה קמו נד אחד	תניא: רבי יוסי:												לג.
וכמה גובהן של מים?										^			לד.
שנים עשר מיל על שנים עשר מיל, כנגד מחנה ישראל, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]									!	◆		לה.
לדברך, אדם קל או מים קלים? היו אומר: מים קלים, אם כן באין מים ושוטפין אותן	אמר לו ר' אלעזר בר' שמעון:											ז	לה.
אלא מלמד, שהיו מים נגדשין ועולין כיפין על גבי כיפין יתר משלש מאות מיל, עד שראו אותן כל מלכי מזרח ומערב, שנאמר: (יהושע ה) ויהי כשמוע כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל. ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע: (יהושע ב) כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף וגו', וכתוב: (יהושע ב) ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד וגו'.	[ר' אלעזר בר' שמעון]											!	לה.
עודם בירדן, אמר להם יהושע: דעו על מה אתם עוברים את הירדן, על מנת שתורישו את יושבי הארץ מפניכם, שנאמר: (במדבר לג) והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם וגו', אם אתם עושין כן - מוטב, ואם לאו - באין מים ושוטפין אותיכם.													לה.
מאי אותיכם?												^	לה.
אותי ואתכם.												!	לה.
עודם בירדן, אמר להן יהושע: הרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ישראל וגו', וכתוב: (יהושע ד) למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם וגו', סימן לבנים שעברו אבות את הירדן.													לה.
עודם בירדן, אמר להן יהושע: (יהושע ד) שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכן שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה וגו'													לה.
יכול בכל מלון ומלון?												ז	לה.
ת"ל: אשר תלינו בו הלילה.												!	לה.
אבא חלפתא ורבי אליעזר בן מתאי וחנניא בן חכינאי עמדו על אותן אבנים, ושיערום, כל אחת ואחת שקולה כארבעים סאה, וגמירי, דטעונא דמדלי איניש לכתפיה - תילתא דטעוניה הוי.	[רבי יהודה]											o	לה.
מכאן אתה מחשב לאשכול, שנאמר: (במדבר יג) וישאווהו במוט בשנים, ממשמע שנאמר במוט, איני יודע שבשנים? מה תלמוד לומר בשנים? בשני מוטות													לה.
טורטני וטורטני דטורטני, הא כיצד? שמנה נשאו אשכול, אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה, יהושע וכלב לא נשאו כלום	רבי יצחק:												לה.
אי בעית אימא: משום דחשיבי, ואי בעית אימא: שלא היו באותה עצה.													לה.
פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא:													לה.
לדברי רבי יהודה - כחנייתן עברו, לדברי רבי אלעזר בר' שמעון - בזה אחר זה עברו	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]											◆	לה.
בין מר ובין מר - כחנייתן עברו, מר סבר: אדם קל, ומר סבר: מים קלים.	וחד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]											◆	לה:
(במדבר יג) שלח לך אנשים													לה:
שלח לך - מדעתך, וכי אדם זה בורר חלק רע לעצמו? והיינו דכתיב: (דברים א) ויטב בעיני הדבר בעיני - ולא בעיניו של מקום. (דברים א)	ריש לקיש:												לה:
ויהפרו לנו את הארץ													לה:
מרגלים לא נתכוונו אלא לבושתה של ארץ ישראל, כתיב הכא: ויחפרו לנו את הארץ, וכתוב התם: (ישעיהו כד) וחפרה הלבנה ובושה החמה וגו'.	ר' חייא בר אבא:												לה:
(במדבר יג) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור													לה:
דבר זה מסורת בידנו מאבותינו: מרגלים על שם מעשיהם נקראו, ואנו לא עלתה בידנו אלא אחד: (במדבר יג) סתור בן מיכאל, סתור - סתור מעשיו של הקב"ה, מיכאל - שעשה עצמו מן.	רבי יצחק:												לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף אנו נאמר: נחבי בן ופסי, נחבי - שהחביא דבריו של הקב"ה, ופסי - שפסע על מדותיו של הקב"ה.	רבי יוחנן:											◇
(במדבר י"ג) ויעלו בנגב ויבא עד חברון												◇
ויבאו מבעי ליה										ז		
מלמד, שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות, אמר להן: אבותי, בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים. יהושע כבר בקש משה עליו רחמים, שנאמר: (במדבר יג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, יה יהושעך מעצת מרגלים. והיינו דכתיב: (במדבר יד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו'.	רבא:											◇
ושם אחימן ששי ותלמי וגו'												■
אחימן - מיומן שבאחיו, ששי - שמשים את הארץ כשחתות, תלמי - שמשים את הארץ תלמים תלמים. ד"א: אחימן בנה ענת, ששי בנה אלש, תלמי בנה תלבוש. ילידי הענק - שמעניקין חמה בקומתן.												◇
(במדבר יג) וחברון שבע שנים נבנתה												◇
מאי נבנתה?												^
אילימא נבנתה ממש												!
אפשר אדם בונה בית לבנו קטן קודם לבנו גדול? דכתיב: (בראשית י) ובני חם כוש ומצרים וגו'												ז
אלא שהיתה מבונה על אחד משבעה בצוען												◇
ואין לך טרשים בכל א"י יתר מחברון, (משום) דקברי בה שיכבי												■
ואין לך מעולה בכל הארצות יתר מארץ מצרים, שנאמר: (בראשית יג) כגן ה' כארץ מצרים												■
ואין לך מעולה בכל ארץ מצרים יתר מצוען, דכתיב: (ישעיהו ל) כי היו בצוען שריו												■
ואפילו הכי חברון מבונה על אחד משבעה בצוען.												■
וחברון טרשים הוי?												ז
והא כתיב: (שמואל ב' טו) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכא נא וגו'												◇
שהלך להביא כבשים מחברון	ואמר רב אויא, ואיתימא רבה בר בר חנן:											◇
אילים ממואב, כבשים מחברון	ותניא:											ז
מינה, איידי דקלישא ארעא, עבדה רעיא ושמן קניינא.												!
(במדבר יג) וישובו מתור הארץ												■
וילכו ויבאו												■
מקיש הליכה לביאה, מה ביאה בעצה רעה, אף הליכה בעצה רעה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											◇
(במדבר יג) ויספרו לו ויאמרו באנו וגו', וכתוב: אפס כי עז העם - אמר רבי יוחנן משום ר"מ: כל לשון הרע שאין בו דבר אמת בתחילתו - אין מתקיים בסופו.	[רבי יוחנן משום רבי מאיר]											◇
(במדבר יג) ויהס כלב את העם אל משה												◇
שהסיתן בדברים, פתח יהושע דקא משתעי, אמרי ליה: דין ראש קטיעה ימלל? אמר: אי משתעינא אמרי בי מילתא וחסמין לי, אמר להן: וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם? סברי בגנותיה קא משתעי, - אישתיקו, אמר להן: הוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והאכילנו את המן, אם יאמר עשו סולמות ועלו לרקיע לא נשמע לו?	רבה:											◇
(במדבר יג) עלה נעלה וירשנו אותה וגו' והנאשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל וגו'												◇
דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה, כי חזק הוא ממנו - אל תקרי ממנו אלא ממנו, כביכול, אפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם.	רבי חנינא בר פפא:											◇
(במדבר יג) ארץ אוכלת יושביה היא												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר הקב"ה: אני חשבתיה לטובה והם חשבו לרעה, אני חשבתיה לטובה - דכל היכא דמטו, מת חשיבא דידהו, כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתרייהו, ואיכא דאמרי: איוב נח נפשיה, ואטרידו כולי עלמא בהספידא, הם חשבו לרעה - ארץ אוכלת יושביה היא.	דרש רבא:											◊
(במדבר יג) ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו וגו'												◊
מרגלים שקרי הוו, בשלמא ונהי בעינינו כחגבים - לחיי, אלא וכן היינו בעיניהם מנא הוו ידעי?	רב מרשיא:										?	◊
ולא היא, כי הוו מברי אבילי, תותי ארוזי הוו מברי, וכי חזינהו, סלקו יתבי באילני, שמעי דקאמרי: קחזינן אינשי דדמו לקמצי באילני.											!	◊
(במדבר יד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו												■
אותו היום ערב תשעה באב היה, אמר הקב"ה: הן בכו בכיה של חנם, ואני אקבע להם בכיה לדורות.	רבה אמר רבי יוחנן:											◊
ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים, וכתוב: (במדבר יד) וכבוד ה' נראה באהל מועד												◊
מלמד, שנטלו אבנים וזרקום כלפי מעלה.	רבי חייא בר אבא:											◊
(במדבר יד) וימותו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה במגפה												◊
שמתו מיתה משונה.	רבי שמעון בן לקיש:											■
מלמד, שנשתרבב לשונם ונפל על טיבורם, והיו תולעים יוצאות מלשונם ונכנסות בטיבורם, ומטיבורם ונכנסות בלשונם.	רבי חנינא בר פפא, דרש ר' שילא איש כפר תמרתא:											◊
באסכרה מתו.	רב נחמן בר יצחק											◊
וכיון שעלה האחרון שבישראל מן הירדן חזרו מים למקומן, שנאמר: (יהושע ד) ויהי בעלות הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו.												◊
נמצא ארון ונושאו וכהנים מצד אחד וישראל מצד אחד												?
נשא ארון את נושאו ועבר, שנאמר: (יהושע ד) ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבור ארון ה' והכהנים לפני העם.												◊
ועל דבר זה נענש עוזא, שנאמר: (דברי הימים א' יג) ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון, אמר לו הקב"ה: עוזא, נושאו נשא, עצמו לא כל שכנ												◊
(שמואל ב' ו) ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל וגו'												◊
על עסקי שלו	חד: [רבי יוחנן/ר"א]											◊
שעשה צרכיו בפניו.	וחד: [רבי יוחנן/ר"א]											◊
(שמואל ב' ו) וימת שם עם ארון האלהים												◊
עוזא בא לעוה"ב, שנאמר: עם ארון האלהים, מה ארון לעולם קיים, אף עוזא בא לעוה"ב.	רבי יוחנן:											◊
(שמואל ב' ו) ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא												◊
שנשתנו פניו כחררה.	רבי אלעזר:											◊
אלא מעתה, כל היכא דכתיב ויחר ה"ן												?
התם כתיב אף, הכא לא כתיב אף.												!
מפני מה נענש דוד? מפני שקרא לדברי תורה זמירות, שנאמר: (תהלים קיט) זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי, אמר לו הקב"ה: ד"ת שכתוב בהן (משלי כג) התעיף עיניך בו ואיננו, אתה קורא אותן זמירות? הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותן, דכתיב: (במדבר ז) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו', ואיהו אתייה בעגלתא.	דרש רבא:											◊
(שמואל א' ו) ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון												◊
משום דראו ויך?												?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
קוצרין ומשתחיים היו	חד: [רבי אבהו/רבי אלעזר]	!											לה.
מילי נמי אמור, מאן אמריך דאימריית ומאן אתא עלך דאיפייסת.	וחד: [רבי אבהו/רבי אלעזר]	!											לה.
(שמואל א' ו) ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש													לה:
שבעים איש היו, וכל אחד ואחד שקול כחמשים אלף	חד: [רבי אבהו ורבי אלעזר]	!											לה:
חמשים אלף היו, וכל אחד ואחד שקול כשבעים סנהדרין.	וחד: [רבי אבהו ורבי אלעזר]	!											לה:
(שמואל ב' ו) ויהי כי צעדו נושאי ארון ה' ששה צעדים ויזבח שור ומריא, וכתיב: (דברי הימים א' טו) שבעה פרים ושבעה אילים													לה:
על כל פסיעה ופסיעה - שור ומריא, על כל שש ושש פסיעות - שבעה פרים ושבעה אילים.	רב פפא בר שמואל:												לה:
אם כן, מילאת את כל ארץ ישראל במות	אמר ליה רב חסדא:	!											לה:
על כל שש ושש פסיעות - שור ומריא, על כל ששה סדרים של שש פסיעות - שבעה פרים ושבעה אילים.	אלא אמר רב חסדא:												לה:
כתיב: (דברי הימים א' יג) כידון, וכתיב: (שמואל ב' ו) נכון													לה:
בתחלה כידון, ולבסוף נכון.	רבי יוחנן:	!											לה:
נמצאת אתה אומר: שלשה מיני אבנים היו:													לה:
אחד שהקים משה בארץ מואב, שנאמר: (דברים א) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר וגו', ולהלן הוא אומר: (דברים כז) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת וגו', ואתיא באר באר													לה:
ואחד שהקים יהושע בתוך הירדן, שנאמר: (יהושע ד) ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן													לה:
ואחד שהקים בגלגל, שנאמר: (יהושע ד) ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו וגו'.													לה:
כיצד כתבו ישראל את התורה?	ת"ר:												לה:
על גבי אבנים כתבו, שנאמר: (דברים כז) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת וגו', ואחר כך סדו אותן בסיד	רבי יהודה:												לה:
לדברך, היאך למדו אומות של אותו הזמן תורה?	אמר לו רבי שמעון:												לה:
בינה יתירה נתן בהם הקב"ה, ושיגרו נוטירין שלהן וקילפו את הסיד והשיאוהו, ועל דבר זה נתחתם גזר דינם לבאר שחת, שהיה להן ללמד ולא למדו	אמר לו: [רבי יהודה]	!											לה:
על גבי סיד כתבוהו, וכתבו להן למטה: (דברים כ) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל וגו', הא למדת, שאם היו חוזרין בתשובה היו מקבלין אותן.	רבי שמעון:												לה:
מ"ט דרבי שמעון? דכתיב: (ישעיהו לג) והיו עמים משרפות סיד, על עסקי סיד.	רבא בר שילא:												לה:
ור' יהודה?													לה:
כי סיד, מה סיד אין לו תקנה אלא שריפה, אף אותם הכותים אין להם תקנה אלא שריפה.	[רבי יהודה]	!											לה:
כמאן אזלא הא דתניא:													לה:
(דברים כא) ושביית שביי - לרבות כנענים שבחוצה לארץ שאם חוזרין בתשובה מקבלין אותן	[תניא]												לה:
כמאן?													לו.
כר' שמעון.													לו.
בא וראה כמה נסים נעשו באותו היום: עברו ישראל את הירדן, ובאו להר גריזים ולהר עיבל יתר מששים מיל, ואין כל בריה יכולה לעמוד בפניהם, וכל העומד בפניהם מיד נתרז, שנאמר: (שמות כג) את אימתי אשלה לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם וגו', ואומר: (שמות טו) תפול עליהם אימתה ופחד עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנתי - זו ביאה שניה													לו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמור מעתה: ראויין היו ישראל לעשות להם נס בביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרם החטא												◇
ואחר כך הביאו את האבנים וכנו את המזבח וסדוהו בסיד, וכתבו עליהם את כל דברי התורה בשבעים לשון, שנאמר: (דברים כז) באר היטב והעלו עולות ושלמים ואכלו ושתו ושמחו, וברכו וקללו, וקיפלו את האבנים ובאו ולנו בגלגל, שנאמר: (יהושע ד) והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון, יכול בכל מלון ומלון? ת"ל: אשר תלינו בו הלילה, וכתוב: (יהושע ד) ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו וגו'.												◇
צרעה לא עברה עמהם.	תנא:											◇
ולא? והא כתיב: (שמות כג) ושלחת את הצרעה לפניך												⚡
על שפת ירדן עמדה וזרקה בהן מרה, וסימתה עיניהן מלמעלה וסירסתן מלמטה, שנאמר: (עמוס ב) ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם אשר כגובה ארוזים גבהו וחסון הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת וגו'.	רבי שמעון בן לקיש:											◇
שתי צרעות הואי, חדא דמשה וחדא דיהושע, דמשה לא עבר, דיהושע עבר.	רב פפא:											◇
ששה שבטים עלו לראש הר גריזים כו'.												◇
מאי (יהושע ח) והחציו?												◇
כדרך שחלוקין כאן, כך חלוקין באבני אפוד.	רב כהנא:											◇
שתי אבנים טובות היו לו לכהן גדול על כתיפיו, אחת מכאן ואחת מכאן, ושמות שנים עשר שבטים כתוב עליהם, ששה על אבן זו וששה על אבן זו, שנאמר: (שמות כח) ששה משמותם על האבן האחת וגו' שניה כתולדותם ולא ראשונה כתולדותם, מפני שיהודה מוקדם, וחמשים אותיות היו, עשרים וחמש על אבן זו ועשרים וחמש על אבן זו	מיתביב: [ת"ק]											◇
לא כדרך שחלוקין בחומש הפקודים חלוקין באבני אפוד, אלא כדרך שחלוקין בחומש שני, כיצד? בני לאה כסידרן, בני רחל אחד מכאן ואחד מכאן, ובני שפחות באמצע, ואלא מאי? בני מקיים כתולדותם? כשמותן שקרא להן אביהן ולא כשמותן שקרא להן משה, ראובן - ולא ראובני, שמעון - ולא שמעוני, דן - ולא הדני, גד - ולא הגדי	רבי חנינא בן גמליאל:											◇
תיובתא דרב כהנא תיובתא.												◇
ואלא מאי והחציו?												◇
חציו של מול הר גריזים מרובה מחציו של הר עיבל, מפני שלוי למטה.	תנא:											◇
אדרבה, מפני שלוי למטה בצרי להן												◇
הכי קאמר: אף על פי שלוי למטה בני יוסף עמהם												◇
שנאמר: (יהושע יז) וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב, ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה, אמר להן: לכו והחבאו עצמכם ביערים שלא תשלוט בכם עין הרע, אמרו ליה: זרעיה דיוסף לא שלטא ביה עינא בישא, דכתיב: (בראשית מט) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין												◇
אל תהי קורא עלי עין אלא עולי עין.	ואמר ר' אבהו:											◇
מהכא: (בראשית מח) וידגו לרוב בקרב הארץ, מה דגים שבים - מים מכסין עליהן ואין העין שולטת בהן, אף זרעו של יוסף אין העין שולטת בהן.	רבי יוסי בר' חנינא:											◇
הני המשים אותיות? המשים נכי חזא הויין												◇
יוסף הוסיפו לו את אחת, שנאמר: (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים.	רבי יצחק:											◇
כתולדותם בעינין	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											◇
אלא, כל התורה כולה בנימן כתיב, והכא בנימין שלם, דכתיב: (בראשית לה) ואביו קרא לו בנימין.												◇
יוסף שקידש שם שמים בסתר - הוסיפו עליו את אחת משמו של הקב"ה, יהודה שקידש שם שמים בפרהסיא - נקרא כולו על שמו של הקב"ה.	רב חנא בר ביזנא א"ר שמעון חסידא:											◇
יוסף מאי היא?												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מירא										
	סוטה-אלו נאמרין										
	מירא										
	דכתיב: (בראשית לט) ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו										לז:
	מלמד, ששניהם לדבר עבירה נתכוונו.										לז:
	ויבא הביתה לעשות מלאכתו										לז:
	לעשות מלאכתו ממש										לז:
	לעשות צרכיו נכנס.										לז:
	ואין איש מאנשי הבית וגו'										לז:
	אפשר, בית גדול כביתו של אותו רשע לא היה בו איש?										לז:
	אותו היום יום חגם היה, והלכו כולן לבית עבודת כוכבים שלהם, והיא אמרה להן חולה היא, אמרה: אין לי יום שניזקק לי יוסף כיום הזה.										לז:
	(בראשית לט) ותתפשהו בבגדו לאמר וגו'										לז:
	באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות? דכתיב: (משלי כט) ורועה זונות יאבד הון. מיד: (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו										לז:
	ששבה קשתו לאיתנו, ויפוזו זרועי ידיו - נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו, מיד אביר יעקב - מי גרם לו שיהקק על אבני אפוד? אלא אביר יעקב, משם רועה אבן ישראל - משם זכה ונעשה רועה, שנאמר: (תהלים פ) רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף.										לז:
	היה ראוי יוסף לצאת ממנו י"ב שבטים כדרך שיצאו מיעקב אביו, שנאמר: (בראשית לז) אלה תולדות יעקב יוסף, אלא שיצא שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו ואעפ"כ יצאו מבנימין אחיו, וכולן נקראו על שמו, שנאמר: (בראשית מו) ובני בנימין בלע ובכר ואשבל וגו', בלע - שנבלע בין האומות, ובכר - בכור לאמו היה, ואשבל - ששבאו אל, גרא - שגר באכסניות, ונעמן - שנעים ביותר, אחי וראש - אחי הוא וראשי הוא, מופים וחופים - הוא לא ראה בחופתי ואני לא ראיתי בחופתי, וארד - שירד לבין אומות העולם וארד - שפניו דומין לוורד.										לז:
	בשעה שאמר לו פרעה ליוסף: (בראשית מא) ובלעדיך לא ירים איש את ידו וגו', אמרו איצטגניני פרעה: עבד שלקחו רבו בעשרים כסף תמשילוהו עלינו? אמר להן: גונני מלכות אני רואה בו: אמרו לו: א"כ, יהא יודע בשבעים לשון										לז:
	בא גבריאאל ולימדו שבעים לשון, לא הוה קגמר, הוסיף לו אות אחת משמו של הקב"ה ולמד, שנאמר: (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. ולמחר, כל לישנא דאישתעי פרעה בהדיה אהדר ליה. אישתעי איהו בלשון הקדש, לא הוה קא ידע מאי הוה אמר, א"ל: אגמריה ולא גמר, אמר ליה: אישתבע לי דלא מגלית, אישתבע לו.										לז:
	כי א"ל: (בראשית נ) אבי השביעני לאמור, א"ל: זיל איתשיל אשבעתך, אמר ליה: ואיתשלי נמי אדידך ואע"ג דלא ניחא ליה, א"ל: עלה וקבור את אביך כאשר השביעך.										לז:
	יהודה מאי היא?										לז:
	כשעמדו ישראל על הים, היו שבטים מנצחים זה עם זה, זה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים, קפץ שבטו של בנימין וירד לים תחילה, שנאמר: (תהלים סח) שם בנימין צעיר רודם, אל תקרי רודם אלא רד ים, והיו שרי יהודה רוגמים אותם, שנאמר: (תהלים סח) שרי יהודה רגמתם, לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזן לגבורה, שנאמר: (דברים לג) ובין כתפיו שכן										לז:
	לא כך היה מעשה, אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים, קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה, שנאמר: (הושע יב) סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל, ועליו מפרש בקבלה: (תהלים סט) הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש, טבעתי בין מצולה ואין מעמד וגו' (תהלים סט) אל תשטפני שכולת מים ואל תבלעני מצולה וגו'										לז:
	באותה שעה היה משה מאריך בתפלה, אמר לו הקב"ה: ידידי טובעים בים ואתה מאריך בתפלה לפני? אמר לפניו: רבוננו של עולם, ומה בידי לעשות? אמר לו: (שמות יד) דבר אל בני ישראל ויסעו, ואתה הרם את מטך - ונטה את ירך וגו'										לז:
	לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל, שנאמר: (תהלים קיד) היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו, מה טעם היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו? משום דהים ראה וינוס.										לז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אפשר לומר לוי למטה, שכבר נאמר למעלה, ואי אפשר לומר למעלה, שכבר נאמר למטה, הא כיצד? זקני כהונה ולויה למטה, והשאר למעלה	תניא, רבי אליעזר בן יעקב:											
כל הראוי לשרת - למטה, והשאר למעלה	רבי יאשיהו:											
אלו ואלו למטה הן עומדים. הפכו פניהם כלפי הר גריזים - ופתחו בברכה, כלפי הר עיבל - ופתחו בקללה.	רבי:											
מאי (דברים כז) על?												
על - בסמוך												
(ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה זכה	כתניא:											
על - בסמוך	רבי:											
אתה אומר: על בסמוך, או אינו אלא על ממש?												
כשהוא אומר (שמות מ) וסכות על הארון, הוי אומר: על - בסמוך.												
הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה כו'.												
ברוך בכלל ברוך בפרט, ארור בכלל ארור בפרט, ללמוד וללמד לשמור ולעשות - הרי ארבע, ארבע וארבע הרי שמונה, שמונה ושמונה הרי שש עשרה, וכן בסיני, וכן בערבות מואב, שנא': (דברים כח) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה וגו', וכתיב: (דברים כט) ושמרתם את דברי הברית הזאת וגו', נמצא מ"ח בריתות על כל מצוה ומצוה.	תנו רבנן: [ת"ק]											
ר"ש מוציא הר גריזים והר עיבל, ומכניס אהל מועד שבמדבר.	[רבי שמעון]											
ובפולגתא דהני תנאי												
כללות נאמרו בסיני ופרטות באהל מועד	דתניא, רבי ישמעאל:											
כללות ופרטות נאמרו בסיני, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב, ואין לך כל דבר מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות.	רבי עקיבא:											
אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים.	ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון:											
לדברי רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו, שאמר משום רבי שמעון: אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים.	רבי:											
מאי בנייהו?												
ערבא וערבא דערבא איכא בנייהו.	רב מרשיא:											
כל הפרשה כולה לא נאמרה אלא בנואף ונואפת:	דרש רבי יהודה בן נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש:											
(דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגו' - בארור סגי ליה? אלא, זה הבא על הערוה והוליד בן, והלך לבין עובדי כוכבים ועבד עבודת כוכבים, ארוורין אביו ואמו של זה ששך גרמו לו.												
(דברים יא) ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה וגו'	ת"ר:											
מה תלמוד לומר?												
אם ללמד שתהא ברכה על הר גריזים וקללה על הר עיבל												
הרי כבר נאמר: (דברים כז) אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים, וכתיב: (דברים כז) ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל												
אלא להקדים ברכה לקללה												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יכול יהיו כל הברכות קודמות לקללות?												⚡	לה:
תלמוד לומר: ברכה וקללה, ברכה אחת קודמת לקללה, ואין כל הברכות קודמות לקללות												!	לה:
ולתקיש ברכה לקללה, לומר לך: מה קללה בלויים אף ברכה בלויים, ומה קללה בקול רם אף ברכה בקול רם, ומה קללה בלשון הקודש אף ברכה בלה"ק, ומה קללה בכלל ופרט אף ברכה בכלל ופרט, ומה קללה - אלו ואלו עונין ואומרים אמן, אף ברכה - אלו ואלו עונין ואומרים אמן.												!	לה:
ברכת כהנים כיצד? במדינה אומר אותה שלש ברכות, ובמקדש - ברכה אחת													ג
במקדש אומר את השם ככתבו, ובמדינה - בכינויו													לה:
במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן, ובמקדש - על גבי ראשיהן, חוץ מכהן גדול, שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ	[ת"ק]												לה:
אף כהן גדול מגביה ידיו למעלה מן הציץ, שנאמר: (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם.	רבי יהודה:												לה:
(במדבר ו) כה תברכו - בלשון הקודש, אתה אומר: בלשון הקודש, או אינו אלא בכל לשון? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן (דברים כז) אלה יעמדו לברך את העם, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש	תנו רבנן: [ת"ק]												לה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: כה, עד שיאמרו בלשון הזה.	רבי יהודה:												לה:
כה תברכו - בעמידה, אתה אומר: בעמידה, או אינו אלא אפי' בישיבה? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן אלה יעמדו לברך, מה להלן בעמידה, אף כאן בעמידה	תניא אידך:												לה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים י) לשרתו ולברך בשמו, מה משרת בעמידה, אף מברך בעמידה.	רבי נתן:												לה:
ומשרת גופיה מנלן?												⚡	לה:
דכתיב: (דברים יח) לעמוד לשרת.												!	לה:
כה תברכו - בנשיאות כפים, אתה אומר: בנשיאות כפים, או אינו אלא שלא בנשיאות כפים? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם, מה להלן בנשיאות כפים, אף כאן בנשיאות כפים.	תניא אידך:												לה:
אי מה להלן כהן גדול וראש חודש ועבודת צבור, אף כאן כהן גדול וראש חודש ועבודת ציבור	קשיא ליה לר' יונתן:											⚡	לה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים יח) הוא ובניו כל הימים, מקיש בניו לו, מה הוא בנשיאות כפים אף בניו בנשיאות כפים, וכתיב: כל הימים, ואיתקש ברכה לשרות.	רבי נתן:											!	לה:
כה תברכו את בני ישראל - בשם המפורש, אתה אומר: בשם המפורש, או אינו אלא בכינוי? ת"ל: (במדבר ו) ושמו את שמי, שמי המיוחד לי. יכול אף בגבולין כן? נאמר כאן ושמו את שמי ונאמר להלן (דברים יב) לשום את שמו שם, מה להלן בית הבחירה, אף כאן בבית הבחירה.	ותניא אידך: [ת"ק]												לה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך, בכל מקום ס"ד? אלא מקרא זה מסורס הוא: בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתך שם אזכיר את שמי, והיכן אבוא אליך וברכתך? בבית הבחירה, שם אזכיר את שמי בבית הבחירה.	רבי יאשיה:												לה:
כה תברכו את בני ישראל - אין לי אלא בני ישראל גרים, נשים, ועבדים משוחררים מנין? ת"ל: (במדבר ו) אמור להם, לכולהו.	תניא אידך:												לה:
כה תברכו - פנים כנגד פנים, אתה אומר: פנים כנגד פנים, או אינו אלא פנים כנגד עורף? ת"ל: אמור להם, כאדם האומר לחבירו.	תניא אידך:												לה:
כה תברכו - בקול רם, או אינו אלא בלחש? ת"ל: אמור להם, כאדם שאומר לחבירו.	תניא אידך:												לה:
נקטינן: לשנים קורא כהנים, ולא' אינו קורא כהן, שנא': אמור להם, לשנים.	אביי:											⚡	לה:
נקטינן: כהן קורא כהנים, ואין ישראל קורא כהנים, שנאמר: אמור להם, אמירה משלהם תהא.	ואמר רב חסדא:											⚡	לה:
והילכתא כוותיה דאביי, ולית הילכתא כוותיה דרב חסדא.													לה:
(סימן: מתאו"ה לברכה דוכ"ן בעבוד"ה כו"ס מכ"ר נהנ"ה בעג"ה)													לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנין שהקב"ה מתאוה לברכת כהנים? שנאמר: (במדבר ו) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.												◇
כל כהן שמברך מתברך, ושאינו מברך אין מתברך, שנאמר: (בראשית יב) ואברכה מברכך.	אמר רבי יהושע בן לוי:											◇
כל כהן שאינו עולה לדוכן, עובר בשלשה עשה: כה תברכו, אמור להם, ושמו את שמי.	אמר רבי יהושע בן לוי:											◇
חוששין שמא בן גרושה או בן חלוצה הוא.	רב:											◇
ולא פליגי: הא דסליק לפרקים, הא דלא סליק לפרקים.												◇
כל כהן שאינו עולה בעבודה - שוב אינו עולה, שנאמר: (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים, מה להלן בעבודה, אף כאן בעבודה.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											◇
איני? והא ר' אמי ורבי אסי סלקי?												◇
רבי אמי ורבי אסי מעיקרא הוו עקרי כרעיהו, ממטא לא הוה מטו תם												◇
לא שנו אלא שלא עקר את רגליו, אבל עקר את רגליו - עולה	וכדתני ר' אושעיא:											◇
אם הבטחתו שנושא את כפיו וחוזר לתפלתו - רשאי	ותנן נמי:											◇
הא לא עקך	והוינן בה:											◇
אלא דנד פורתא												◇
הכא נמי דעקר פורתא.												◇
אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, אל תיקרי יבורך אלא יברך.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											◇
מנין שאפי' עופות מכירין בצרי העין? שנאמר: (משלי א) כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											◇
כל הנהגה מצרי העין עובר בלאו, שנאמר: (משלי כג) אל תלחם את לחם רע עין וגו', כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך וגו'.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											◇
עובר בשני לאוין, אל תלחם ואל תתאו.	רב נחמן בר יצחק											◇
אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין, שנאמר: (דברים כא) וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה, וכי על לבנו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הם? אלא, לא בא לידינו ופטרנוהו ולא ראינוהו והנחנוהו, לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות, לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											◇
בית הכנסת שכולה כהנים, כולן עולין לדוכן.	אדא א"ר שמלאי:											◇
למי מברכין?												◇
לאחיהם שבשדות.	רבי זירא:											◇
איני?												◇
עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה	והתני אבא בריה דרב מנימין בר חייא:											◇
לא קשיא: הא דאניסי, הא דלא אניסי.												◇
בית הכנסת שכולה כהנים, מקצתן עולין ומקצתן עונין אמנ	והתני רב שימי מבירתא דשיחורין:											◇
לא קשיא: הא דאישתייר בי עשרה, הא דלא אישתייר בי עשרה.												◇
עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה.	גופא, תנא אבא בריה דרב מנימין בר חייא:											◇
פשיטא, אריכי באפי גוצי לא מפסקי, תיבה לא מפסקה, מחיצה מאי?												◇
אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.	ת"ש, דאמר רבי יהושע בן לוי:											◇
צדיין, מהו?	איבעיא להו:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דאמר	מאי דאמר											
נחזון להזות לפניו והזהר לאחרי, לאחרי והזהר לפניו - הזאתו פסולה, לפניו והזהר על צדדין שבפניו - הזאתו כשרה.	אבא בר רב אשי: ת"ש, דתנן:											לח:
כיון שנפתח ספר תורה - אסור לספר אפילו בדבר הלכה, שנאמר: (נחמיה ח) וכפתחו עמנו כל העם, ואין עמידה אלא שתיקה, שנא': (איוב לב) והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד.	רבא בר רב הונא:											לט:
מהכא: (נחמיה ח) ואזני כל העם אל ספר התורה.	ר' זירא אמר רב חסדא:											לט:
כל כהן שלא נטל ידיו לא ישא את כפיו, שנאמר: (תהלים קלד) שאו ידיכם קדש וברכו את ה'.	ואמר ר' יהושע בן לוי:											לט:
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את ר' אלעזר בן שמוע:											לט:
מימי לא עשיתי בית הכנסת קפנדריא, ולא פסעתי על ראשי עם קודש, ולא נשאתי כפי בלא ברכה.	אמר להן: [ר' אלעזר בן שמוע]											לט:
מאי מברך?												לט:
אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה.	רבי זירא אמר רב חסדא:											לט:
כי עקר כרעיה מאי אמר?												לט:
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו, שתהא ברכה זו שצויתנו לברך את עמך ישראל לא יהא בה ממשול ועון.												לט:
וכי מהדר אפיה מצבורא מאי אמר?												לט:
רבנו של עולם, עשינו מה שגזרת עלינו, עשה עמנו מה שהבטחתנו, (דברים כו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים וגו'.	אדבריה רב חסדא לרב עוקבא ודרש:											לט:
אין הכהנים רשאים לכוף קישרי אצבעותיהן - עד שיהזורו פניהם מן הצבור.	רב חסדא:											לט:
אין הקורא רשאי לקרות כהנים - עד שיכלה אמן מפי הצבור ואין הכהנים רשאים להתחיל בברכה - עד שיכלה דיבור מפי הקורא ואין הצבור רשאים לענות אמן - עד שתכלה ברכה מפי הכהנים ואין הכהנים רשאים להתחיל בברכה אחרת - עד שיכלה אמן מפי הצבור.	רבי זירא א"ר חסדא:											לט:
אין הכהנים רשאים להחזיר פניהם מן הצבור - עד שיתחיל שליח צבור בשום שלום ואינן רשאים לעקור רגליהם ולילך - עד שיגמור שליח צבור שום שלום.	ואמר רבי זירא אמר רב חסדא:											לט:
אין הצבור רשאים לענות אמן - עד שתכלה ברכה מפי הקורא ואין הקורא רשאי לקרות בתורה - עד שיכלה אמן מפי הצבור ואין המתרגם רשאי להתחיל בתרגום - עד שיכלה פסוק מפי הקורא ואין הקורא רשאי להתחיל בפסוק אחר - עד שיכלה תרגום מפי המתרגם.	ואמר רבי זירא אמר רב חסדא:											לט:
המפטיר בנביא - צריך שיקרא בתורה תחילה.	רבי תנחום א"ר יהושע בן לוי:											לט:
אין המפטיר רשאי להפטיר בנביא - עד שיגלל ס"ת.	ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:											לט:
אין שליח צבור רשאי להפשיט את - התיבה בצבור, מפני כבוד צבור.	ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:											לט:
אין הצבור רשאים לצאת - עד שינטל ספר תורה ויניח במקומו	ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:											לט:
עד שיצא.	שמואל:											לט:
ולא פליגי: הא דאיכא פיתחא אחרינא, הא דליכא פיתחא אחרינא.												לט:
(דברים יג) אחרי ה' אלהיכם תלכו.	רבא, בר אהינא אסברה לוי:											לט:
בזמן שהכהנים מברכים את העם, מה הן אומרים?												לט:
(תהלים קג) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח וגו', ברכו ה' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו, ברכו ה' כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את ה'.	רבי זירא א"ר חסדא:											לט:
במוספי דשבתא מה הן אומרים?												לט:
(תהלים קלד) שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו', שאו ידיכם קדש וברכו את ה', (תהלים קלה) ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה.	רבי אשי:											לט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וליא נמי: (תהלים קלד) יברכך ה' מציון, דכתיב בההוא ענינא												לט:
מתוך שהתחיל בברכותיו של הקב"ה, מסיים בברכותיו של הקב"ה.	יהודה בריה דר"ש בן פזי:										!	לט:
במנחתא דתעניתא מאי אמרי?											^	לט:
(ירמיהו יד) אם עונינו ונו בנו ה' עשה למען שמך, (ירמיהו יד) מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגד בארץ וגו', למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע וגו'.	רב אחא בר יעקב:										!	לט:
בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר?											^	מ.
(תהלים קכח) הנה כי כן יברך גבר ירא ה', יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל.	מר זוטרא ואמרי לה במתניתא:										!	מ.
היכן אומרין?											^	מ.
בין כל ברכה וברכה	רב יוסף:										!	מ.
בהזכרת השם.	רב ששת:										!	מ.
פליגי בה רב מרי ורב זביד:											■	מ.
פסוקא לקבל פסוקא	חד: [רב מרי/רב זביד]										■ ■	מ.
אכל פסוקא אמר להו לכולהו.	וחד: [רב מרי/רב זביד]										■ ■	מ.
כל האומרין בגבולין אינו אלא טועה.	רבי חייה בר אבא:										■	מ.
תדע דבמקדש נמי לא מיבעי למימרינהו, כלום יש לך עבד שמברכין אותו ואינו מאזין?	רבי חנינא בר פפא:										;	מ.
תדע דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו, כלום יש עבד שמברכין אותו ואין מסביר פנים?	רב אחא בר חנינא:										;	מ.
מריש הוה אמינא להו, כיון דחזינא ליה לרבי אבא דמן עכו דלא אמר להו, אנא נמי לא אמינא להו.	רבי אבהו:										o	מ.
מריש הוה אמינא עינותא אנא, כיון דחזינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד, אמינא לאו עינותא אנא.	ואמר רבי אבהו:										o	מ.
ומאי עינותנותיה דרבי אבהו?											^	מ.
דאמרה לה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו לדביתהו דרבי אבהו: הא דידן לא צריך ליה לדידך, והאי דגחין וקויף עליה, יקרא בעלמא הוא דעביד ליה											o !	מ.
אזלא דביתהו ואמרה ליה לרבי אבהו											o !	מ.
ומאי נפקא לך מינה? מיני ומניה יתקלס עילאה.	אמר לה: [רבי אבהו]										o !	מ.
ותו, רבי אבהו אימנו רבנן עליה לממנייה ברישא, כיון דחזיה לר' אבא דמן עכו דנפשי ליה בעלי חובות, אמר להו: איכא רבה.											o !	מ.
רבי אבהו ורבי חייה בר אבא איקלעו לההוא אתרא, רבי אבהו דרש באגדתא, רבי חייה בר אבא דרש בשמעטא, שבקוה כולי עלמא לרבי חייה בר אבא ואזול לגביה דר' אבהו, חלש דעתיה. אמר ליה: אמשל לך משל, למה הדבר דומה? לשני בני אדם, אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר מיני סידקית, על מי קופצין, לא על זה שמוכר מיני סידקית? כל יומא הוה מלוה רבי חייה בר אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה, משום יקרא דבי קיסר, ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי חייה בר אבא עד אושפיזיה, ואפילו הכי לא איתותב דעתיה מיניה.											o !	מ.
בזמן ששליח צבור אומר מודים, העם מה הם אומרים?											^	מ.
מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך	רב:										!	מ.
אלהי כל בשר על שאנו מודים לך	שמואל:										!	מ.
יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך	רבי סימאי										!	מ.
ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחייטנו וקיימתנו על שאנו מודים לך	נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי:										!	מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דאמר	מאי דאמר											
כך תחיינו ותחננו, ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמור חוקיך ולעשות רצונך בלבב שלם, על שאנו מודים לך.	רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי:											מ.
הילכך נימרינהו לכולהו.	רב פפא:											מ.
לעולם תהא אימת צבור עליך, שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה.	רבי יצחק:											מ.
מהכא: (דברי הימים א' כח) ויקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי	רב נחמן:											מ.
אם אחי למה עמי, ואם עמי למה אחי?												מ.
אמר להם דוד לישראל: אם אתם שומעין לי - אחי אתם, ואם לאו - עמי אתם, ואני רודה אתכם במקל.	רבי אלעזר:											מ.
מהכא: דאין כהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן, וזהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא? לאו משום כבוד צבור.	רבנן:											מ.
לא, התם שמא נפסקו לו רצועה בסנדלו והדר אזיל למיקטריה, ואמרי: בן גרושה או בן חלוצה הוא.	רב אשי:											מ.
ובמקדש ברכה אחת כו'.												מ.
וכל כך למה?												מ:
לפי שאין עונין אמן במקדש.												מ:
מנין שאין עונין אמן במקדש? שנא: (נחמיה ט) קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם ועד העולם. ומנין שעל כל ברכה וברכה תהלה? שנאמר: (נחמיה ט) ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה, על כל ברכה וברכה תן לו תהלה.	תנו רבנן:											מ:
ברכות כהן גדול כיצד? חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לו לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנה לסגן, והסגן נותנה לכהן גדול												מ:
וכ"ג עומד ומקבל וקורא (ויקרא טז) אחרי מות (ויקרא כג) ואך בעשור, וגולל את התורה ומניחה בחיקו, ואומר: יתר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן, (במדבר כט) ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה												מ:
ומברך עליה שמנה ברכות: על התורה, ועל העבודה, ועל ההודיה, ועל מחילת העון, ועל המקדש, ועל ישראל, ועל הכהנים, ועל ירושלים, והשאר תפלה.												מ:
שמעת מינה: חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב												מ:
כולה משום כבודו דכ"ג הוא.	אביי:											מ:
וכ"ג עומד ומקבל וקורא וכו'.												מ:
עומד, מכלל דיושב הוא?												מ:
אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, שנאמר: (שמואל ב' ז) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי וגו'.	והאמר מר:											מ:
בעזרת נשים,	כדאמר רב חסדא:											מ:
הכא נמי בעזרת נשים.												מ:
והיכן קורין בו? בעזרה	מיתבי [תניא]: [ת"ק]											מ:
בהר הבית, שנא: (נחמיה ח) ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים	רבי אלעזר בן יעקב:											מ:
בעזרת נשים.	רב חסדא:											מ: